

plana jove - plana jove

EL BALL

Altres vegades em proposo tocar aquest tema del que hom parla, però mai s'esgota: el ball.

Estic llegint un llibre sobre el ball que dóna unes opinions de nois i noies de diferents edats, a partir dels 15 anys, com també d'alguns pares, sobre aquest tema.

En general, es pot treure en conclusió que al 80 % dels joves, els agrada el ball; però quasi totes les opinions coincideixen dient que no s'hauria d'anar al ball (es refereixen, és clar, a sales de ball públiques, no a festes particulars) fins els 18 anys com a mínim.

Totes les opinions exposen el perquè d'aquesta espera fins els 18 anys:

- Al ball hi van nois de vint anys per amunt que no fan per noies de 14-15.
- Una noia de 15-16 anys no està prou formada.

Com aquestes raons n'hi ha d'altres.

Per la meua part opino que aquest llibre té força raó. En general avui les noies (hi ha excepcions) estan molt acostumades a llegir novel·les d'amor barat, com les tan conegudes: «Corin Tellado», «Cariño», etc.

Jo he vist a moltes noies a Barcelona que van pels metres, tranvies i autobusos aprofitant «molt el temps» i llegint coses d'aquest tipus. ¡Pobres noies!, penso quan les veig. És que són dignes de compadir.

He tingut ocasió de llegir tres o quatre novel·les d'aquestes i, la veritat, no les recomano a ningú. A una noia de quinze anys, per més que cregui el contrari, li falta molt per arribar a ser una dona. Com que no està formada, en llegir aquestes novel·les rep una inconscient influència que més tard potser se n'haurà de penedir.

Els flirts, les besades i abraçades amb nois que la protagonista no coneix gens hi corren a dotzenes; a cada plana hi ha pintat un amor sexual.

La noia per naturalesa, i desgraciadament potser, és una sentimentalista, i al llegir això, se sent transportada cap a un món bonic, rosa, cridaner, però fals; és clar que ella d'això no se'n dóna compte, i segueix el diàleg amb passió, i espera l'altra setmana per comprar l'altre número, i llençar així 15 ptes. més. ¡És espantós!

Després ve el diumenge, va al ball. La noia, influenciada per les lectures del divendres, es dóna al ballador (com a l'amor de la novella). L'ambient de la sala ho porta: fosc, música, estar entre els braços del noi...

Després la soletat... ¿He disfrutat de veritat? ¡No! Fa por la resposta; per això moltes noies ja no es fan la pregunta.

Si la noia comencés a anar al ball de més gran, potser seria conscient del què fa i no es trobaria amb aquests problemes.

A mi em fa pena quan alguna vegada he entrat al «Casino» de Granollers, veure noies de tretze anys besant-se amb nois de quinze i, després del ball, veure com cadascú marxa pel seu costat. Ja s'ha acabat tot!

És lògic que el noi i la noia s'han de tractar, però, ¿és aquesta la manera de fer-ho?

Potser hauríem de buscar altres mitjans perquè el noi i la noia es coneguessin i, si no els trobem, procurem que hi hagi quelcom més que un bes, procurem que després del bes (si és que no es pot evitar) hi hagi una conversa, un contacte, una coneixença per part dels dos.

Tu que has llegit aquestes ratlles, ¡planteja't el problema!

A tu que tens fills, que tens amics de dotze, tretze, quinze anys, ¿no et fa pena? ¿No pots fer res per evitar-ho?

Isabel Valls

El diumenge 26 de gener es va fer al Casal, la representació de la comèdia «A dos quarts de set. rapte», representada pel quadre escènic juvenil de Llerona. La comèdia era divertida i moguda; i els actors, molt joves i encara sense experiència (era la primera obra que representaven) la varen resoldre bé, amb entusiasme exemplar.

«El Fabricant de Nadals» va ser l'obra representada pel quadre escènic local el passat dia 2 de febrer. Es tracta d'una obra amb intenció de plantejar un problema: la manera de viure el Nadal, els personatges que passen per l'escenari, situat a la vigília del Nadal, ens mostren la seva manera d'entendre la festa. Inaugurant-se en aixecar-se el teló la lluita entre el Fabricant (defensant un Nadal sols de decorat, sense fons) i la seva filla (partidària del Nadal ideal, de Pau, Joia i Amor). Al final surt victoriós el vertader Nadal, el de la filla, i pare i filla caminen cap a un Nadal feliç. L'assistència de gent va ser força minsa, llàstima perquè ens sembla que l'obra es mereixia un xic més d'atenció.

CARBÓ

LLIBRETER

ENQUADERNADOR

TEL. 270 04 32

GRANOLLERS

CLAVÉ, 36